

Δες και ήταν χθες ...

Επιμέλεια:
«ο Τριτοκοσμικός»

ΑΘΛΗΤΙΚΟΞ ΚΗΡΥΚΑΞ

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ενός Αγγελου

Βρίσκομαι στα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα για τη διεξαγωγή δύο φιλικών αγώνων προετοιμασίας για το ερχόμενο Παγκόσμιο Κύπελλο Νέων. Η σκέψη μου όμως βρίσκεται στην Αυστραλία και στην Ελλάδα Μελβούρνης. Όταν πληροφορήθηκα ότι ο Κων Μυρσίσκος, - επί πολλά έτη φροντιστής της Ελλάς- αποχώρησε από τη ζωή, όχι μόνο με πλημμύρισε η θλίψη αλλά και ένα τεράστιο κενό. Κενό γιατί ο Κων (ο Κώστας όπως εγώ τον αποκαλούσα πάντα), έφυγε χωρίς να προλάβω να τον ευχαριστήσω για όσα είχε κάνει. Πάντα είναι δύσκολο όταν ένας άνθρωπος φεύγει από τη ζωή γιατί σπάνια έχουμε την ευκαιρία να τον αποχαιρετήσουμε. Λιθαίνομαι την ανάγκη και λόγω της θέσης μου και την υποχρέωση να εκφράσω την ευγνωμοσύνη τη δική μου αλλά και όλων όσων υποστηρίζουν την Ελλάδα...

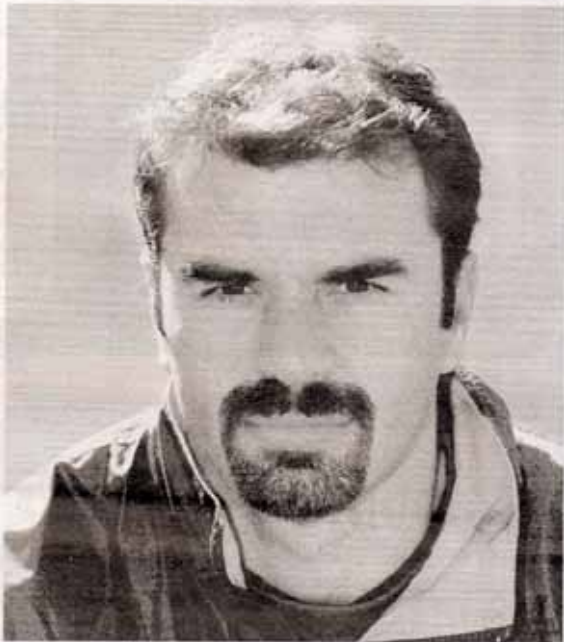

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 39 ΣΕΛΙΔΑ

Γράμμα ενός 'Αγγελου....

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 40)

....Τον να αποκαλέσεις τον Κώστα απλά φροντιστή, υποτιμάς την προσφορά του. Ήταν κάτι πολύ περισσότερο, ήταν γνώστης της ιστορίας του σπύλλογού, προπάτηρ του και ηθικός καθοδηγητής και σύμβουλος. Αυτοί οι τίτλοι δεν του είχαν απονεμηθεί επίσημα, όμως η στάση ήταν τέτοια που κανείς ποτέ δεν θα μπορούσε να αμφισβητήσει τα έργα ή τα λόγια του. Όταν ανέλαβα την Ελλάδα "αληθινά" ως φροντιστής και τον Κώστα. Αλλά θα ήταν η επιλογή μου έτσι κι αλλιώς. Ακόμα και όταν ήμουν βοηθός προπονητή μου έλεγε πάντα πως ο προσορισμός μου είναι κάποια μέρα να οδηγήσω την ομάδα στην επιτυχία και όταν πήρα τη θέση του προπονητή ήταν σίγουρο ότι θα ήταν δίπλα μου. Στην αρχή ήμουν εγώ και αυτός, καθώς ήμουν το μόνο full time μέλος του ποδοσφαιρικού τμήματος. Πάντα βρισκόταν στο γήπεδο νεώτερο και πρώτη του δουλειά ήταν να μας φτιάξει ελληνικό καφέ και να έρθει στο γραφείο μου στα αποδυτήρια. Την επόμενη ώρα θα την περνούσαμε συζητώντας για τα πάντα από τα διεθνή γεγονότα μέχρι τα πιο σημαντικά που ήταν φησικά τα θέματα της Ελλάς. Μπορού να σας πω ότι δεν ήταν εύκολο να κάνεις συζήτηση μαζί του. Είχε ένα ιδιαίτερο τρόπο να χρησιμοποιεί τις λέξεις, που έκανε σχεδόν αδύνατο να τον παρενοχλήσεις στην συζήτηση. Καταρχήν είχε ένα παρατσούκλι για τον καθένα. Θα μου μιλούσε για κάποιον και ήθελα πέντε λεπτά να καταλάβω για ποιον μου έλεγε. Και ενώ τα παρατσούκλια δεν ήταν ποτέ κολεακτικά, ποτέ δεν ήταν προσβλητικά και διασείδαζα μαζί του για ώρες. Έναν από τους ποδοσφαιριστές που πάντα παραπονιόταν και λυπόταν τον εαυτό του, τον είχε ονομάσει Πάριος, που τραγουδά πάντα στο ίδιο "αληθινά" ύφος. Κανείς δεν του είχε ξεφύγει. Διευθυντές, δημοσιογράφοι, οπαδοί και αντίπαλοι, είχαν αποκτήσει την δική τους ιστορία. Παρόλο που ποτέ δεν μου το είπα είμαι σίγουρος ότι είχε ένα και για μένα. Μια φορά τον άκουσα να με αποκαλεί Φεγγαριόπουλο (από τον προπονητή της Μάντσεστερ) και δεν ξέρω αν μου το είχε κολήσει γιατί ίσως φαινόταν ότι έχω μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μου, ενώ

το είδα σαν κοπιλέμεντο. Χρησιμοποιούσε πολλές αγγλο-ελληνικές λέξεις και πραγματικά με έκανε να μετανοιώσω που είχα σταματήσει το Ελληνικό σχολείο πριν κάποια χρόνια. Η κάρτα σχολεία του βέβαια ήταν αυτή του φροντιστή της ομάδας και ερεθισμένοι με περιήρανα το ρόλο του. Το δοκιμάτιό του ήταν πάντα άρρωστα τακτοποιημένο και αλλοίμονο ο' απόν που πήρουν εκεί και πείραζε κάτι. Όταν άρχισα τις προπονήσεις και δεν μπορούσε να είναι εκεί τα ετοιμάζε όλα για μένα από το προηγούμενο βράδυ. Στην αρχή αν χρειαζόμουν κάτι ακόμα ζητούσα από τον Παύ. Σίφονιο ή τον Αντριού Πίρμαν που εργαζόνταν στα γραφεία να πάνε στο δοκιμάτιό του να μου το φέρουν. Και οι δύο θα έκαναν οτιδήποτε για να βοηθήσουν το κάματ αλλά τότε ήταν λίγο απρόθυμοι και θυμάμαι ότι με ενοχλούσε η στάση τους τότε. Μετά ανακάλεσα ότι ο Κώστας το απόγευμα που ερχόταν τους στέλνε με πολλά "κοσμικά επίθετα" που είχαν μπει στο δοκιμάτιο. Συνήθε να βάζει πίσω από την πόρτα ένα κομμάτι χαρτί για να δεί φρόνος το χαρτί είχε μετακινηθεί αν κάποιος είχε μπει μεσ' το δοκιμάτιο. Με έκανε και γελοίοι. Φρόντιζε οι ποδοσφαιριστές να

ANGE POSTECOGLOU
Brisbane Roar

Θα μου λείψει αφάνταστα.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΣΤΕΚΟΓΛΟΥ